

SPEJDERNES MAGASIN

46. årgang

nr. 5 . maj 1962

Sct. Georgsbudskabet

TIL SPEJDERNE 1962

Spejdere!

For kun 2 måneder siden fulgte en hel verden i åndeløs spænding *John Glenn's* rejse i rummet.

For åbne mikrofoner og TV-skærme udspillede et drama, mere spændende end nogen roman.

Og fordi alt forløb i fuld åbenhed: — afbrydelserne i nedtællingen — tekniske uheld som forhindrede starten — den stigende temperatur i rumkabinen — vanskelighederne med den automatiske styring — og rumpilotens reaktioner herpå — så skete der det, at man måske for første gang fik en dybere forståelse af den enorme videnskabelige og tekniske indsats, der ligger bag vor tids største eventyr: erobringen af rummet.

Og samtidig kunne man ikke undgå at få den dybeste respekt for de udvalgte pionerer — de første rumpiloter.

Kun gennem en årelang træning, fyldt med de sværeste prøvelser og belastninger, er mænd som *Juri Ga-*

garin, Herman Tirov og John Glenn nået frem til den sindets balance, den selvbeherskelse, vilje og kunnen, som har gjort dem i stand til at overvinde alle vanskeligheder og kritiske situationer under deres fart gennem rummet.

Disse mænds navne er i dag indskrevet i historien, — men de er selv de første til at erkende, at deres dåd egentlig kun var kulminationen på en indsats fra tusinder og atter tusinder af andre menesker, som alle — i et enestående samarbejde, præget af ansvarsfølelse, præcision, ofervilje, hjælpsomhed og sejt udholdenhed — har ydet deres bidrag til den endelige løsning af en stor opgave.

Nogle linier fra et digt af *Harald Herdal* trænger sig på:

Ene er du lille,
kun af ringe værd,
Du har fælles kilde
med den store hær.
Kubens liv er alle,
bi og bi og bi.
Lad din særhed falde
— ikke jer men vi.

— linier, der også kunne stå som motto over jeres patruljevæg.

For I har formentlig opdaget, at

det, der virkelig tæller i jeres patruljeliv, det er kammeratskabet, sammenholdet og samarbejdet.

I fællesskabet henter vi mennesker nogle af vore rigeste oplevelser, men et fællesskab stiller til gengæld også den enkelte overfor en række krav.

Vi må, hver eneste af os, finde et område, hvor vi kan sætte vore kræfter ind, — finde et sted, hvor vi kan gøre gavn.

Opgaver er der nok af. Nogle synes store og spændende, andre små og trivielle. Men vil man engang kunne mestre de store, må man have trænet sig op ved at begynde med at løse de små.

Det er det, vi forsøger at hjælpe jer med i jeres spejdertid.

For hver gang I har klaret en prøve, har udført et stykke arbejde, har overvundet vanskeligheder og ubehag, — er I vokset en lille smule i selvtillid og selvstændighed og er blevet lidt bedre egnede til engang med tiden at udfylde den plads, der bliver jeres i det danske samfund.

Hvilken stilling I end kommer til at virke i, så vil I altid kunne gøre livet lettere for jeres medmennesker ved at være venlige, hjælpsomme og til at stole på.

Jørgen Kringelbach.

I dette nummer:

Forsidebilledet refererer til artiklen side 90 om frihedskampen (Foto: F. M.)

Sct. Georgsbudskabet	82	Duelighedstegn: Svømmer	95
Vil du med til Jamboree?	83	Huset med maskerne	96
Krible - Krable	84	Depotet i Århus udvider	97
Patruljen i lejr	86	Magasinets fotokonkurrence	97
Søspejder-jubilejr	88	Pennevenner	97
Af logbogen	89	Spejdertidende	98
Send snarest min smoking	90	Æressiden	99
De trettens råd	93	Løsning på jungleoppgaven	99
Junglenyt	94		

JAMBOREE I GRÆKENLAND

Den 11. verdensjamboree afholdes på Marathonsletten sommeren 1963.

Slaget på Marathonsletten! Du husker det fra historietimen. Det var her, grækerne slog perserne, og det var år 490 f. Kr. I 1963 — næste år — mødes 12.000 spejdere fra hele verden på dette sted for at holde lejr sammen, men ikke nogen hel almindelig lejr. Det er den 11. verdensjamboree, der afholdes på den berømte slette, der er beliggende ud til en mere end 3,5 km lang sandstrand ved Ægæerhavets bred, kun adskilt af et bælte af pinjetræer.

Her vil 500 danske spejdere være med. Fra vort korps kan der deltage ca. 250, der vil blive fordelt i troppe på 36 spejdere. Der er ingen tvivl om, at adskillige flere gerne ville

med, men på grund af det samlede deltagerantal skal holdes på 12.000 spejdere, hvoraf 1.000 spejdere kommer fra Grækenland, kan deltagerantallet for vort lands vedkommende ikke blive mere end de 500.

Tidspunkt

Selve jamboreen varer fra 1.—11. august, men da vi naturligvis også skal have lejlighed til at se Grækenland nærmere og foretage nogle dages udflugter forud for jamboreen, så må det påregnes, at rejsen vil vare fra ca. 23. juli til 14. august.

Deltagerbetingelser

- 1) Deltagerne skal være fyldt 14 år, men ikke være over 18 år den 1. august 1963.
- 2) Deltagerne skal have været spejdere fra 1. august 1962.
- 3) Deltagere, der er fyldt 16 år den 1. august 1963, skal være 1. kl. spejdere. Deltagere, der er under 16 år den 1. august 1963, skal være 2. kl. spejdere.

Pris

Rejsen vil foregå med tog, og disse udgifter sammen med lejrkontingenten, der efter danske forhold er ret stort (til gengæld lover grækerne sol hver dag, ingen tegn, temp. ca. 30° C. midt på dagen!), de forskellige udflugter og forplejning vil andrage 900—1000 kr.

VIL DU MED?

Har du den rette alder og gerne vil med — og prisen ikke virker afskrækkende, så skal du gennem din tropsfører indsende en anmeldelse

Vil du med til

JAMBOREE

i Grækenland?

23. JULI - 14. AUGUST 1963

Jamboree-mærket forestiller et gammelt græsk skjold fra Boeotien.

til jamboreen til din divisionschef senest den 15. september.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om navn, adresse, fødselsår og -dag samt navnet på din trop.

Hvis du ikke er sikker på, at du kan deltage, må du gøre opmærksom på det i anmeldelsen.

Hver division får tildelt nogle pladser. Disse fordelingstal foreligger ikke på nærværende tidspunkt. Men du har nok regnet ud, at der er ikke for mange til hver division! Divisionen afgør så, hvem der kommer med fra divisionen, og mod slutningen af året må deltagerne efter nærmere besked indsende en endelig anmeldelse sammen med en del af beløbet. Men herom nærmere senere.

Har du mulighed for at deltage, må du i egen interesse huske fristen for anmeldelse til divisionen. Det var 15. september. Skotte.

Nu er der røre i andedammen!
 Proov at sætte dig på hug ved en lille skovsø og kig ned i vandet. I løbet af ganske få minutter har du stiftet bekendtskab med mindst 6—7 forskellige, mærkelige dyr. I praktisk talt hvert eneste lille vandhul myldrer det med liv i disse dage — mest insekter og deres larver — og hvis man giver sig til at fiske lidt med et fint net eller blot et (tømt!) syltetøjsglas i snor, vil man blive forbavset over, at så meget liv kan trives i så lidt vand! Du ser her på siden et skema med tegninger af de mest almindelige dyr fra vandhullet. De er hver for sig ikke svære at kende, så du kan let ved hjælp af tegningerne finde ud af, hvad de hedder, de mange forskellige dyr, du finder derude.

Nu skal jeg fortælle dig om nogle af dem — her er desværre ikke plads til ret mange — men hvis du selv indretter dig et lille akvarium til disse dyr hjemme, vil du hurtigt kunne finde ud af mange flere sjove ting, end dem jeg her kan fortælle om.

Øverst under vandoverfladen hænger der nogle mærkelige, stavformede, gennemsigtige dyr, som man ved at pirke lidt til vandoverfladen kan få til at foretage de mærkeligste krumspring nedad mod bunden. Det er MYGGELARVER. Hver larve er ca. 1 cm lang og har en tvedelt hale. Den ene gren er et ånderør, som den hænger med i overfladen, den anden er en vifte til svømmebrug. Også på hovedet, der som regel hænger nedad, er der et par vifter, der kan vifte små bakterier og andre lækkerbidskener ind i munden. Når myggelarverne har levet nogen tid på denne behagelige måde, forpupper de sig. Pupperne ligner små

Vandmide.

haletudser med deres kuglerunde hoveder og lange, krumme haler. På hovedet sidder der et par ånderør, som den hænger med i overfladen af vandet, men også pupperne kan spjætte ned mod bunden, når de bliver forstyrret. Ud af puppen kommer nogen tid efter en almindelig stikmyg af den ikke særlig populære type. I løbet af sommeren lægger hunmyggen æg på skovbunden. Om de på en eller anden måde ved, hvor der vil blive en vandpyt til næste forår — eller om den blot lægger æggene på må og få i skovbunden, det er et spørgsmål, som videnskabsmændene stadig skændes om. Mon ikke vi skal holde os udenfor?

VÅRFLUELARVER træffes i næsten hver dam. Der er mange arter, men fælles for de fleste er, at de bygger sig et hus til at skjule den bløde bagkrop i. Huset laves af mange forskellige ting — planterester, sandkorn, små sneglehuse o. s. v. — og det hele holdes sammen af et silkespind. Indersiden af huset er forret med silke som det lækreste soveværelse. Larverne kravler som regel rundt på bunden eller planterne og

lever hovedsagelig af plantedele. — Holder man vårfluelarver i akvarium, skal man passe på de arter, der laver store, klunteede huse af plantedele. En skønne dag er alle akvariets planter fældet og brugt som bygningstømmer!

VANDKALVEN ligner en stor, sort landbille, men bagbenene er udviklet som svømmeben, der bevæges samridig som årene i et båd. Den er meget livlig — altid på jagt efter dafnier og småinsekter. Nu og da kan den finde på at overfalde dyr, der er meget større end den selv — småfisk, salamandre o. lign. Den la-

KRIBLE

der sig i akvarium let fodre med frisk, råt kød, og har man flere vandkalve i sit akvarium, kan man opleve et vidunderligt slagsmål omkring en sådan lækkerbidsk. — Vandkalvens larve er også et grådigt rovdyr, som tit i akvarium æder så meget, at den bliver for tung til at komme op til overfladen for at trække vejret — og det går jo kun til en tid! I mangel af bedre finder de også på at æde hinanden som kannibaler. Vandkalvene kan om natten forlade dammen og flyve til et andet vandhul.

BUGSVØMMEREN er normalt mellem 1/2 og 1 cm lang. Den er meget livlig — og meget velsmagende, hvorfor den bliver jaget meget af andre rovinsekter. Til gengæld kan den forlade dammen ved højlys dag. Den svømmer med stor fart mod overfladen og gennembyder den. Så rejser den sig roligt på overfladen, breder vingerne ud og flyver sin vej med et fornærmet udtryk. Iøvrigt har den en lille hemmelighed — den kan synge! De knirkende lyde, som man især hører om aftenen, fremkalder den ved at gnide lårene mod snablen. Da bugsvømmeren er så efterstræbt af andre insekter, skal man tænke sig godt om, før man sætter den i akvarium med dem. Den kunne jo let komme i dårligt selskab...

Den gulbrune RYGSVØMMER med de røde øjne tilbringer det meste af sin fritid med at ligge på ryg-

gen lige under vandoverfladen. De store bagben har den strakt fremad parat til at tage et ordentligt svømmetag, hvis en eller anden lækker steg skulle svømme forbi. Den er meget glubsk og kan hurtigt udrydde en del af sine uskyldige naboer med sin lange, spidse snabel. Pas på ikke at tage den i hånden! Selv små spejderdrengene kan den finde på at stikke.

De små røde VANDMIDER er meget iøjnefaldende og har da også fået navnet »Postbude«. Der er flere arter, men fælles for de fleste er, at de har måttet gennemgå en meget

- KRABLE

lang og indviklet »uddannelse«, før de er endt som røde postbude. De bliver født som små 6-benede dyr, der lever en tid på et andet vandinsekt, som de borer deres snabel ind i. Så skifter de hud og bliver 8-benede, fritlevende dyr, men finder sig snart en anden, hyggelig vært at snylte på, og først efter nogen tid er de blevet til voksne, fritlevende dyr. Nogle lever af dafnier m. m., andre af plantedele.

Sådan kunne jeg blive ved i timevis — men der skal også være noget tilbage til dig selv at opdage. Nu skal du få nogle tips, som du kan bruge, hvis du selv vil fange dyrene og holde dem i akvarium.

Først vil jeg sige, at du skal holde dig til små damme med stillestående vand. De dyr, som lever i større søer eller i rindende åløb, er ret vanskelige at have i små akvarier, da de hurtigt kommer til at mangle frisk vand og luft.

Som fangstredskaber kan du bruge mange ting lige fra konserverdåser til kasserede nylonstrømper. Til hjemtransporten skal du blot have et syltetøjsglas eller lignende. Mærkeligt nok tåler dyrene ikke så godt at blive transporteret i vand. Det er bedre blot at fugte glasset indvendigt og evt. lægge nogle få sammenpressede vandplanter i bunden, men iøvrigt lade glasset være luftfyldt, indtil du kommer hjem til akvariet.

Akvariet behøver ikke at være

Tekst og tegninger ved MUGGE

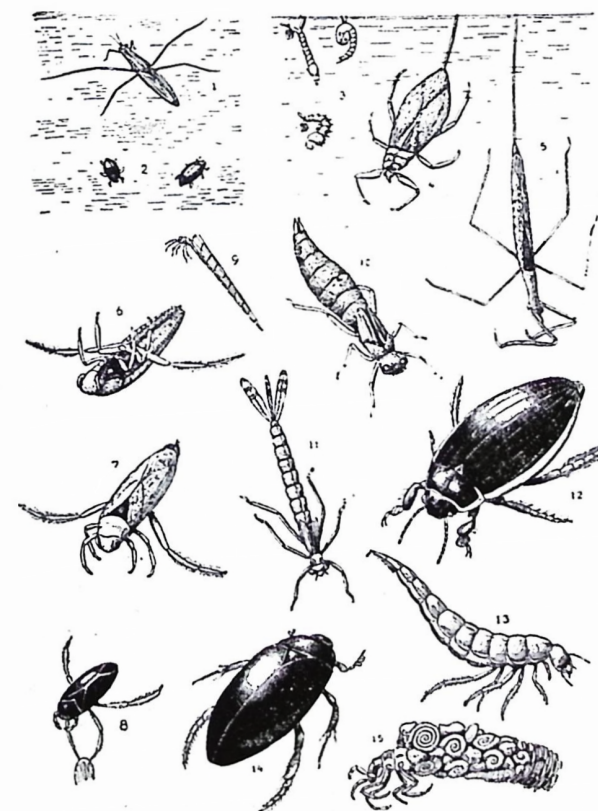
særlig stort. Ca. 5 liter vil som regel være tilstrækkeligt. Da mange af beboerne har den grimme vane at æde hinanden, så er det nok bedre med flere små akvarier end eet stort. Man kan godt tage nogle vandplanter fra dammen med hjem til akvariet — især er den lille flydeplante »Frøbid« velegnet, men bortset fra denne er de fleste planter tilbøjelige til at vokse alt for kraftigt, når de kommer hjem i et akvarium. Bedre er det at købe nogle af de planter, man bruger til akvarier med tropéfisk. De fås i enhver akvarieforretning og koster kun få penge.

For at undgå, at støv m. m. lægger

sig på vandoverfladen, og for at forhindre de mere letlevende dyr i at flyve fra akvariet i rattens løb, må man lægge en glasplade over akvariet. De små skivensnegle og posthornssnegle, som også findes i dammen, er gode at have med, da de med stor flid — hvis man kan tale om snegleflid — holder akvariet rent. Ligeså er vandbænkebidere, der lever af forrådnende plantedele, gode som rengøringsassistenter.

Nogle af dyrene dør normalt efter at have lagt æg, andre overvintrer på landjorden eller nedgravet i dynd, og de fleste af disse skal have kulde for at kunne overleve vinteren. Man må derfor være indstillet på at tage afsked med sine venner hen på eftersommeren. Du kan jo f.eks. hælde hele butikken ud i dammen igen — så kan hver gå til sit.

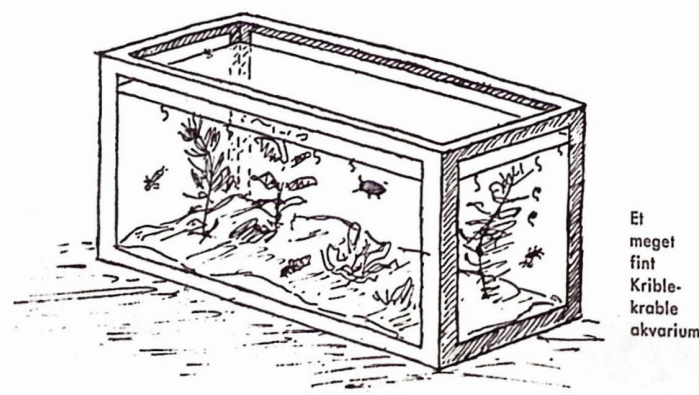
God fornøjelse!

Insekter fra forskvad.

Ovenpå vandoverfladen: 1) damtæge (=skøjteløbere) og 2) hvirvlere (kan også dykke ned). I vandet: 3) to myggelarver og en myggepuppe. 4) skorpionstæge. 5) slagtæge (ret sjælden). 6) og 7) rygsvømmere. 8) bugsvømmer. 9) fritsvømmende vårfluelarve. 10) guldsmedelarve. 11) vandnymfelarve. 12) den store vandkalv. 13) vandkalvelarve. 14) vandkær. 15) krybende vårfluelarve. — (Lidt formindsket).

(Natursamleren)

Et meget fint Krible-krable akvarium

Så er den der, den dejlige tid, som vi ventede længselsfuldt på hele vinteren: *Lejrsæsonen* er over os. Du har formentlig allerede flere gange været på lejr med din patrulje i år. Hvis ikke, så er det sandelig på høje tid. Trops- og patruljelokalet er vort hovedkvarter. Det er den base, vi drager ud fra, det sted, hvor planerne smedes, kortene studeres og udrustningen diskuterer. Men det er den fri natur, der er vort egentlige og rette element, og nu hvor der er kommet varme i luften, nattergalen synger i ellekrattet, og skoven springer ud, er det, at naturen er allerdejlignst og allerbedst egnet til spejderbrug.

Lad hver patruljetur have et bestemt formål

Men inden I nu starter ud i de spændende ødemarker, hvor I kan leve frie mænds frie liv, er det værd at stoppe op et øjeblik og gøre sig klart, hvad det er, der skal til at foregå. Det er absolut nødvendigt, at patruljen med sin PF i spidsen har sat sig ned og lavet et program for turen. Ellers ender det hele bare i kaos. Et godt gammelt råd er, at hver tur skal have sit bestemte formål. Det kan være at genopfriske lejrferdighederne efter en lang vinter; man kan studere dyrelivet; træne til eller aflægge en god del af de forskellige prøver og duelighedstegn; det kan tænkes at dreje sig om en opdagerfærd til fremmede og spændende egne, og det kan evt. være en tur i venskabelig kappestrid med en af troppens andre patruljer. Men det må *aldrig* blive til, at I bare formålsløst drager af sted, og rejser teltet på den første den bedste lejrplads og derefter ligger og driver resten af week-end'en væk i græsset. Hvile og afslapning kan være godt nok, men du blev jo dog faktisk spejder for at være aktiv, ikke sandt?

MED PATRULJEN

I LEJR

Altså, frem med kortet på et patruljemøde og sæt så til debat, hvor I skal hen, og hvad I kunne tænke jer at beskæftige jer med — og så af sted.

Lidt organisation gør underværker

Der var engang en virkelig gæv patrulje, der hed »Uglerne«. Dens patruljefører kaldtes Strix, og han havde organiseret sin patrulje på en virkelig udmærket og effektiv måde. Den bestod af to halvdele, Tårnugler og Krudtugler, som foruden ofte at konkurrere med hinanden på øvelser og lign. havde hver sit arbejdsområde, når der var et eller andet større job, som skulle gøres.

Se det var en patrulje, hvor alle mand nøje vidste, hvad de havde at gøre, og hvor der derfor ikke blev spildt unødigt af den kostbare tid på alle de daglige sysler i en lejr. Man fik på kortest mulig tid sat alt i sving, og efter aftensmaden kunne man samles i patruljerådet og planlægge fælles sysler. — I Strix' og Bubos Uglepatrulje var alle hænder stadig i arbejde, og alle mand tilfredse. Der var mange, som gerne ville være medlemmer, men ... kan det undre nogen, at Uglerne var fuldtallige?

Når uglerne drog i lejr, fordelte de arbejdet imellem sig som følger:

TARNUGLER			
Strix	Krusse	Chip	Chap
rejste		teltet	
Ordrede bagagen i teltet		Hentede materiale til lejrarbejder	
Lavede lejrarbejder: brændeskjul, køkkenbord, papirkurv, opslags-tavle m. v.			
Gravede lejrbaals-plads		Skaffede brænde til lejrbalet	

KRUDTUGLER			
Bubo	Glip	Makro	Mikro
Pakkede køkkengrej m. v. ud og ordnede det			
Gravede baalplads		hentede brænde	hentede vand
Gravede affaldshul og hugge-plads		Tændte op på baal-plads og satte vand over	
Lavede mad		Hentede mere brænde	

Lejr-aktiviteter

Nu er det ikke med denne lille artikel meningen at gennemgå det iøvrigt meget vigtige emne, der hedder lejr sport. Det har vi i sinde at tage op i detaljer en anden gang. Vi vil derfor gå over til at snakke lidt om, hvad patruljen kan beskæftige sig med, når lejren er vel etableret og maden sunket.

Apropos madlavning, så behøver dette jo ikke altid at være et one-man-show. Lav f.eks. en konkurrence mellem spejderne i pandekagebagning og i at vende pandemadderne i luften, så skal I se, at selv lille Peter får det ivrige blik i øjnene, der viser, at her er lige

noget for ham. Det er jo nok nødvendigt, at I låner et par ekstra pander hos de andre patruljer i troppen, men så kan I til gengæld også udstede »pandekage-i-luften-vende-certifikater« til de sikkert mange i patruljen, som opnår virkelig færdighed i denne ædle kunst.

Snigning

En ganske udmærket og spændende opgave er snigningsøvelser. Lad patruljeassistenten sætte sig i et tæt skovterræn, og lad den øvrige patrulje prøve at snige sig så tæt ind på ham som muligt uden at blive hørt. Forsøger I det i mørke, er det endnu mere spændende. — Hvor der er tæt underskovsvegetation, f. eks. af bregner eller brændenælder(!), kan man også forsøge at snige sig ind på en spejder, der sidder med ansigtet vendt imod »forfølgerne« og dømmer dem ud, når han ser dem bevæge sig, eller de ikke formår at skjule sig godt nok.

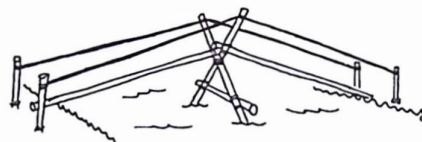
Nying

Aftenerne i lejren er næsten det allerhyggeligste ved lejrlevet. Endnu mere hyggelige bliver de, hvis man har en ordentlig ild at hygge sig omkring. Vore svenske og norske spejderbrødre har noget, de kalder en nying. Selve opstillingen vil fremgå af tegningen. Bedst er en tør og gammel fyrrestamme, der kappes i tre længder af ca. 1,5—2 meters længde. De to placeres på jorden parallelt med bivuakken eller teltet, og den tredje stok lægges ovenpå og med to friske (omkring 5 cm tykke) grene som underlag. Med spåner og tørre kviste fyrer man op i hullet mellem stokkene, og hjælper evt. bålet lidt på vej ved at hugge den øverste stok til spåner på undersiden. —

Man kan også lave en nying af en tyk stamme, der kløves og lægges med de flade sider mod hinanden med friske grene som mellemrum. Den nederste stok skal da kiles godt fast, så den ikke rækker sig. — Når det først brænder ordentlig i nyingen, kan man fjerne tværstokken i den ene ende.

Pionerarbejder

At sysle med pionerarbejder, specielt broer, er vist noget enhver spejder finder er stor moro. Hvis I

i nærheden af lejren har et mindre vandløb, er vippebroen en udmærket ting at øve sig på, inden man går i gang med større og mere komplicerede sager. Som det vil fremgå af tegningen på side 86 består den kun af ganske få rafter, hvoraf de to længste skal være ca. 2½—3 m lange. Der kræves selvfølgelig nogen akrobatiske evner for at passere et vandløb af mer end et par meters bredde med en sådan tingest, men I er vel også unge og rørice alle sammen. Det kan anbefales at fæstne en eller anden form for stenfundament til det nederste af bukkens to ben. Hav en lang stok i reserve på hver side til at holde imod med, når første, henholdsvis sidste mand skal over.

Løbebroen er straks en lille smule mere kompliceret, men kan dog vist klares af de fleste patruljer, hvor terrænet er tilfredsstillende. Eventuelt behøver I mere end een buk for at spænde over vandløbet. Pas på »rækværket« — håndstøttelinene kan svinge forræderisk og sidder ofte i en højde, der bedst passer til en pygmæ, — men det finder I nok selv ud af.

Begge de anførte brotyper kan iøvrigt også med udbytte bygges, selvom man ikke har noget vandløb »ved hånden«. Men faren for en våd

trøje forhøjer jo naturligvis charmen.

Desværre tillader pladsmæssige hensyn ikke en videre fortsættelse af idébombardementet, men hva' — foreløbigt skulle der jo også være nok at rive i. Iøvrigt er sommerlejrene jo oftest for en stor del af tiden tropsarrangementer, hvor tropens førere nok skal vide at tage sig kærligt af jeres beskæftigelsesproblemer. Når sommerferien er passeret, skal vi så nok komme igen med masser af spændende ideer til patruljeaktiviteter.

Indtil da ønskes I en rigtig god sommer med pragtfulde spejderoplevelser til jer alle, sa'e

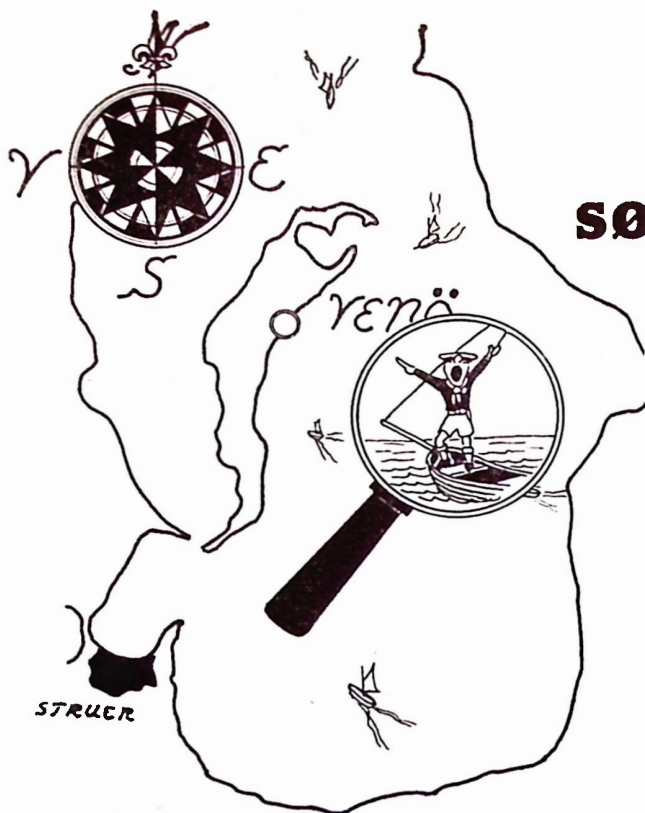
Spætten og Uglen.

Kør på CYKEL-

— OG bliv et A Menneske

SØSPEJDER-Jubilejr

PÅ VENØ

22.—27. juli

Ved
SKIP-
PER

»Blæsten går frisk over Limfjordens vande rusker dem op til vågen flugt, jager dem mellem de favnende strande, fylder med toner hver en bugt, og sømanden synger ved sit rat på krydstogt fra Nordsø til Kattegat«.

Sådan begynder den sang, i hvilken forfatteren Erik Bertelsen priser det farvand, der gennemskærer Jylland på tværs, det farvand, der på en mærkværdig måde har øvet tiltrækning på kunstnere, malere og digtere.

Det er i disse ofte besungne og i kunstværker genskabte egne, at de danske søspejdere i sommer agter at tilbringe deres fælles sommerlejr, og nærmere betegnet i den vestlige del af fjorden. Her ligger den lille ø Venø som et bolværk mod det åbne vand i Kaas bredning, dækkende for byen Struer og den indre fjord. Et lille paradis er denne ø, 7½ km lang og 1½ km bred på det bredeste sted, af facon »en søhest i færd med at sluge en goble«, som Achton Friis siger; spids forneden, hvorfra den lille, vimse automobil-

færge med sin kapacitet af tre biler futter frem og tilbage over det smalle stykke vand mellem øen og fastlandet, dette lille stykke vand, gennem hvilket der til stadighed løber så stærk en strøm, at der her er dannet et af de dybeste steder i fjorden, nemlig 14 m. Fra fastlandet strækker den lange tange, Kleppen, sig over mod øen, og det var derfor naturligt, da der for 4—5 år siden blev tale om at lave en virkelig færgeforbindelse til afløsning for den gamle og altfor besværlige postbådsforbindelse, at det netop blev her, man byggede færgelejerne. I helt gammel tid var den eneste forbindelse med øen de sejl- og ro-sjægter, som fiskerne på øen havde liggende i strandkanten, og mange er de beretninger, der går om dristige og farefyldte sejlads mellem den lille Limfjordsø og den nærmeste købstad, Struer. Efter havnens bygning på vestsiden af øen blev det et stort fremskridt i forbindelsen med omverdenen, at der kom til at gå regelmæssig postbåd mellem købstaden og den lille betonhavn, hvormed småhuse hurtigt var skudt op; men helt på lige fod med fastlandsbeboerne kom man

først til at føle sig, da den lille færge for få år siden på initiativ af landmændene på øen kom i gang til gavn for beboerne og til glæde for de mange turister, der snart fik øjnene op for, hvor skønt et sted det var at komme til. Og det er virkeligt et skønt sted, ingen steder i hele vort land har man harer og fasaner i så stor mængde til at vimse rundt i plantninger, ingen steder er der samlet så stort et antal arter af småsangfugle, og kun få steder har man bedre og friskere bademuligheder. Rig på minder og tegn er den lille ø, men det bliver det for vidtløftigt at komme ind på her, der skal også gemmes noget til at berette omkring lejrbalet, men til de søspejdere, der har bestemt sig til at tilbringe deres sommerlejr og 50-års jubilæumslejren på Venø i den vestlige Limfjord, vil jeg sige: Kom selv og få bekræftet det, som er prist i billeder, ord og toner af vore bedste kunstnere, kom og giv os ret i, at der intetsteds i helt vort land findes skønnere landskaber, videre udsyn og bedre muligheder for søspejdersport.

Af logbogen

50 års søspejderliv

★

AF ERIK MORITZEN

spejderarbejdet adskillige forandringer, ikke så meget ideen i arbejdet, den stod fast, med Baden-Powells bog »Seascouting for boys«, som grundlag og inspiration, men rent organisatorisk.

Jeg nævnes i flæng »Søspejder-skolen« og »Søspejderdivisionen« - sidstnævnte under D.D.S., disse blev senere sammensluttet til »Det

Danske Søspejderkorps«, der igen blev til »De Danske Søspejdere«, for endelig at blive til en landsomfattende søspejderdivision. Som man ser, en noget omtumlet tilværelse.

Søspejderarbejdet begyndte dog efterhånden at tage form, og allerede i 1917-18 fandtes der, foruden troppene i København, søspejdertropper i Skovshoved, Stege, Helsingør, Aarhus, Randers og Svendborg, i 1919 kom Aalborg med.

At søspejderne lige siden »Kalølejren 1913« mere eller mindre talstærkt har deltaget i alle Det Danske Spejderkorps' korpsslejre og andre store foretagender, er vel nærmest en selvfølge, her skal blot nævnes enkelte særlige begivenheder og glimt fra danske søspejders 50-årige historie.

Det første større arrangement, søspejderne gav sig i lag med, var Det 2. internationale søspejderstævne, der afholdtes ved Kronborg i 1927 under protektion af prins Knud. I årene 1939, 1946 og 1955 har der været afholdt korpsslejre for søspejdere i Isefjorden, »Sandskredet«

ved Kongsøre skov — lejre og sejladser, som mange gamle søspejdere stadig vender tilbage til, når der snakkes minder.

I 1929 indførte Aalborg søspejdertrop et patruljefartøj, kaldet »Ålborgjollen«, tegnet af ingeniør Utzon. »Ålborgjollen« vandt mere og mere indpas i troppene landet over, og i 1940 blev den anerkendt af korpset som øvelses- og patruljefartøj.

Så tidligt som i 1936 begyndte korpset med primitive kursus for spejderførere, og lige fra starten har søspejderne deltaget i disse kursus, men fra 1948 påbegyndte søspejderne selv et førertræningsarbejde, ikke til erstatning af de førstnævnte kurser, men til supplement på det søspejdermæssige område.

Fra 1948 og hvert andet år til 1956 har der været afholdt kursus i Lammefjorden. I 1958 fik søspejderne eget førertræningscenter »Tørnehage« på Tusenæs i Isefjorden, og hertil har de primitive søspejderkursus været henlagt siden og gennemføres nu hvert år.

Dette var lidt af søspejdernes historie i Danmark. Der kunne skrives meget mere, men det tillader pladsen ikke, og så er der endda ikke nævnt navne, bortset fra stifteren, på alle de mange førere, der gennem årene har været med til at præge søspejderarbejdet i Danmark, dem er vi tak skyldig.

Jubilæumsåret skal selvfølgelig fejres på værdig måde, — det bliver det også. Mange førere er i gang med at skabe rammerne om en SØSPEJDERJUBILÆUMSLEJR, der finder sted på Venø ved Struer i Limfjorden i dagene den 22. juli til 27. juli. Det bliver sikkert en stor oplevelse, når alle landets søspejdere forlægger deres sommertogt fra hjemlige farvande til Limfjorden.

Et hold danske spejdere deltog i 1912 i en stor spejderlejr ved Stockholm, en af holdets ledere var daværende premierløjtnant, kaptajn K. V. Høyer. De danske spejdere havde haft en strålende oplevelse og havde klaret sig fint i konkurrencerne i lejren.

Hjemrejsen foregik om bord i den svenske damper »Drottning Sophia«, og under sejladsen ned gennem den skønne svenske skærgård, fik kaptajn Høyer ideen til at tage søspejderarbejdet op blandt danske spejdere.

Sejladsen gennem skærgården var lang, og tiden skulle gå med noget, kaptajn Høyer fulgte sin tanke op og begyndte at agitere for søspejderiet blandt de ombordværende spejdere. Ideen fængede, og man gik med det samme i gang med begyndelsesgrundene i sømandsskab og navigation.

Efter hjemkomsten holdt interessen for søspejderarbejdet sig, og kaptajn Høyer oprettede så den 23. november 1912 en søspejderskole på sit friluftsgymnasium i Hellerup.

I de første leveår undergik sø-

Det er bælgmørk nat i det besatte Danmark. Mørklægning. Alle lys er slukket, og folk gemmer sig bag de påbudte sorte rullegardiner. Det er også stille. Her virker næsten uddødt.

Med ét begynder luften at dirre af motorlarmen fra en flyvemaskine, og et øjeblik efter skærer lyskeglerne fra fire kraftige lygter pludselig gennem mørket. Den ene sender en række morsesignaler ud i natten. Man fornemmer, at nogle skygger begynder at røre på sig. Der er vel en snes mand. De gør sig klar til modtagning. Om et øjeblik vil krigsmateriel, sprængstoffer og våben komme dalende i faldskærme fra flyet højt oppe.

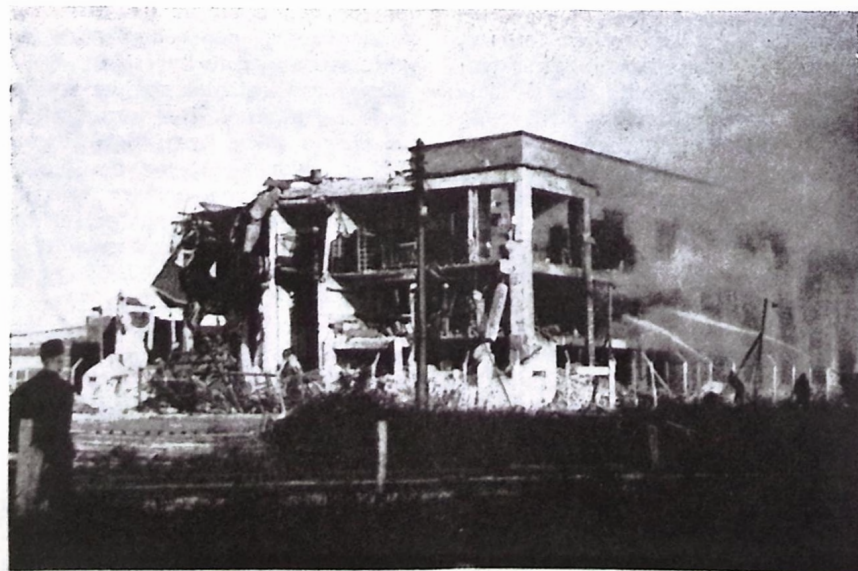
Et kort stemningsbillede fra modstandsbevægelsens arbejde. Vi var på en modtageplads. Den engelske radio B.B.C. havde for få timer siden sendt en særmelding til Danmark — en kode, som fortalte de indviede danskere, at de skulle holde sig klar til aktion, og danskerne var nu søgt ud til det aftalte sted. Modtagepladsen var valgt således, at den lå så langt fra lytteposter og pejlestationer som muligt, og således at piloten kunne ledes mod målet ved at følge veje, søer, åløb, skovbryn eller jernbanelinier. Samtidig måtte man jo også sørge for, at stedet var omgivet af et så godt vejnet, at de tunge containers fra flyet hurtigt, uset og lydløst kunne transporteres bort til et sikkert gemmested. Den ideelle nedkast-

ningsplads var naturligvis svær at finde, og ofte måtte folkene bære det nedkastede materiel over store strækninger. Det kunne give mange timers arbejde. Nu og da blev den dyrebare last sendt med jernbanen til fingerede adresser og navne — f.eks. til en vis hr. T. J. U. Bang. Som regel gik det godt. Tyskerne fik kun fat i en ringe procentdel.

Behovet for sprængstof og våben var stort. I besættelsens første år havde det illegale arbejde kun været sporadisk, men i krigens sidste del voksede modstandsbevægelsen sig stærk og foranstaltede en række sabotageaktioner mod militæranlæg, jernbaner, fabrikker og virksomheder. Det er vist givet, at sabotagen i intet andet land blev anvendt så virkningsfuldt som i

Danmark. I begyndelsen betragtedes sabotørerne med megen skepsis af størstedelen af befolkningen og forødmtes ligefrem af de danske politikere, men senere indså de fleste, at sabotagen udover at genere tyskerne sparede Danmark for engelske luftangreb, der ville have kostet langt flere menneskeliv og forårsaget langt større ødelæggelser end sabotagehandlingerne.

Hvor mange sabotører var der, og hvem var de? Svaret er: Højest en 700—800 — og som regel ganske unge mænd. En overgang var en 17-årig skoledreng leder af en gruppe på 60 mand, men dette må dog nok henregnes til undtagelserne — ligesom den berømte »Churchill-klub«, en flok skoledrenge, der arbejdede mod tyskerne ved at røve våben og

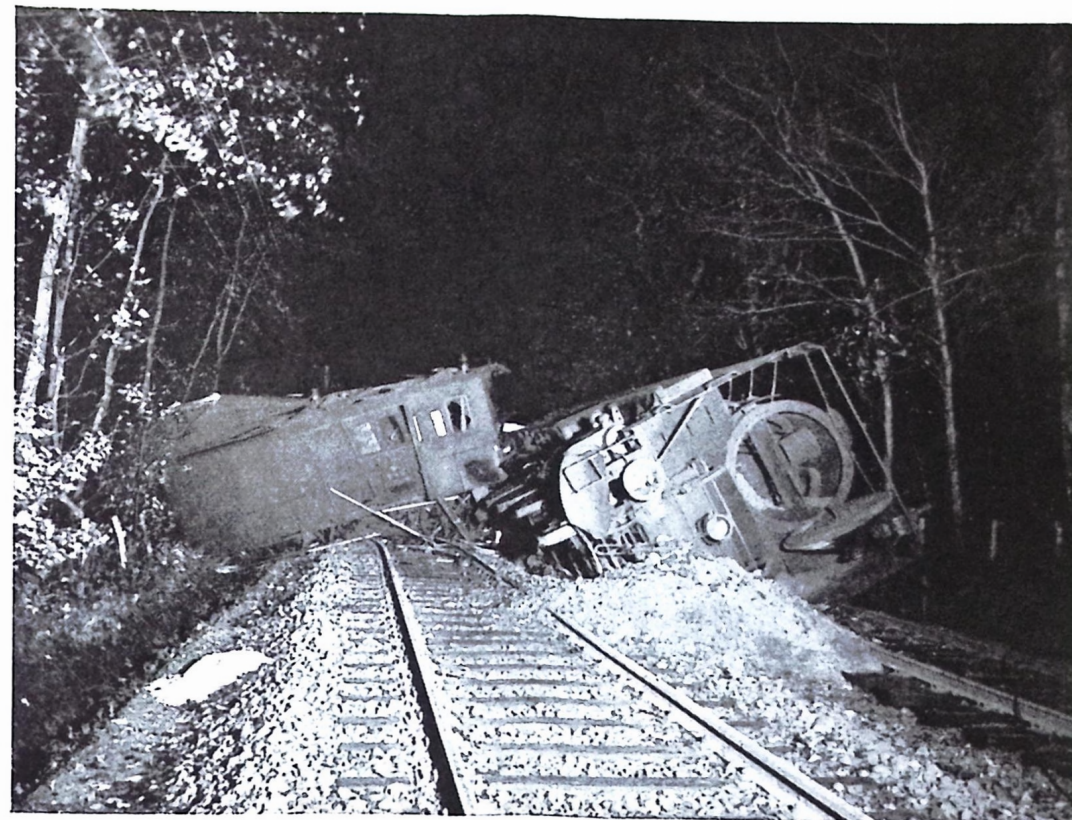

Da Riffelsyndikatet blev sprængt i luften.

Faldskærmen
har nået
jorden i
nattens mørke.
— De tunge
containers
skal skjules!
(Fotos
udlånt fra
Frihedsmuseet)

En jernbanefunktionær på Lunderskov station modtog engang et telegram. — »Send snarest min smokring. Jens.« stod der. Han gik imidlertid ikke hen til klædeskabet for at hente festdragten frem, børste den af og sende den af sted, thi dette tilsyneladende så uskyldige telegram betød rigtigt tolket, at samtlige sporskifter mellem Lunderskov og Hjordkær skulle sprænges hurtigst muligt. En dame i Esbjerg fik følgende hilsen: »Hjerteligt til lykke med bryllupsdagen. Hans«. Der blev imidlertid ikke tænkt på familie højtidssage hos denne dame, for i disse ord lå en ordre skjult til at foretage en afsporing eller i det mindste en baneafbrydning under viadukten tæt syd for Bramminge station. Små, men talende eksempler på meddelelsesystemet i forbindelse med jernbanesabotager. Blandt

Resultat af jernbanesabotage ved Espergærde

sten 5000 jernbanesabotager — blot i Jylland!

En noget anden — men i øvrigt ikke mindre imponerende — form for sabotage var den såkaldte »Svitzer-aktion«. I april 1945 fik samt-

både fra Helsingør skulle sendes til afløsning i København. De sejlede da, men kom ikke langt — kun til Hveen, hvor de blev standset. »Røsnæs« blev så trukket fri, og dernæst satte samtlige skibe kurs mod øst, bort fra det besatte Danmark, af sted mod Sveriges kyst under svensk militær eskorte! Samme dag forlod også alle bjergningsfartøjerne rundt om i landet deres arbejde og stak af mod svensk havn. Alt gik godt; man noterede endnu en triumf for modstandsbevægelsen og glædede sig over, at tyskerne igen var skadet på afgørende vis.

Den illegale trafik over Øresund var jo langt fra begrænset til sådanne ekstreme tilfælde. Der foregik en livlig sejlads med småfartøjer fra den danske kyst til svensk havn. Da tyskerne den 1. oktober 1943 startede aktionen mod de danske jøder, fik disse småskibe tusinder af nye passagerer. Det lykkedes at føre ca. 6000 lykkeligt til Sverige, mens omkring 300 blev fanget af tyskerne og sat i koncentrationslejr. Mange andre danskere følte også jorden brænde under sig og måtte over

„SEND SNAREST MIN SMOKING“

BRUDSTYKKER AF BESÆTTELSESTIDENS MØNSTER

afbrændte biler og jernbanevogne, indtil de blev fanget af det danske politi.

En af de største aktioner var sabotagen mod Riffelsyndikatet i Frihavnen. 36 sabotører deltog. Der var blevet fremstillet falske passersedler, og et par af modstandsfolkene var blevet puttet ind blandt sabotagevagterne. Ved en hurtig indsats lykkedes det at få afvæbnet et vagthold på 65 mand. Arbejderne på fabrikken blev skyndsomst ledt ud, et større antal våben blev bortført, og et kort øjeblik efter bragte 200 kg sprængstof virksomheden til standsning. Effektivt.

de mange kodemeldinger, som benyttedes, huskes nok især B.B.C.s »hilsen til Oluf, hilsen til Hanne, hilsen til Franz ...« — kamouflerede ordrer til sabotage eller fupmeldinger for at narre tyskerne. Jernbanesabotagen var meget effektiv, og i perioder blev de tyske troppe-transporter fra Norge ned gennem Jylland fuldstændig standset. Til trods for, at tyskerne mindst må have anvendt 40.000 mand til at holde vagt langs de jyske baner, lykkedes det f.eks. i besættelsens tre sidste måneder for sabotørerne at snige sig frem i nattens mulm med sprænglegemerne og foranstalte næ-

lige danske bjergningsfartøjer arbejde forskellige steder i landet. Dernæst blev damperen »Røsnæs« sat på grund ved Hveens sydlige del, og et telegram blev sendt til Svitzer om assistance. Alle bjergningsfartøjer var jo imidlertid optaget andetsteds i landet og kunne ikke komme til hjælp. Det var derfor nødvendigt at benytte Københavns bugserbåde for at få »Røsnæs« flot igen. Men hermed var problemet ikke løst, for en storby kunne jo ikke sådan undvære alle sine bugserfartøjer — det var jo ikke svært at indse — og man meddelte derfor tyskerne, at to bugser-

Over Øresund. I skjul på skibet

Sundet. Andre igen var modstandsbevægelsens kurerer, som flere gange foretog den farlige tur. Skibene overførte samtidig en mængde illegal post, meddelelser, film og gram-mofonplader til viderebesørgelse i England, og man benyttede sig af de mest fantastiske og forbløffende midler til at skjule mennesker såvel som materiel under den nervepirrende rejse.

Under hele besættelsen var den danske presse underlagt censur — i første omgang gennem udenrigsministeriets pressebureau, senere foretaget af tyskerne selv. Det var umuligt at skildre krigen korrekt i de danske aviser — man måtte kun skrive i overensstemmelse med tyskernes interesser — og det var umuligt at forklare befolkningen om modstandsbevægelsen og dens aktioner.

Efterhånden opstod da den illegale presse. Først var det kun små simple afskrifter, der undgik tyskernes kontrol. Senere oprettedes rigtige trykkerier med al den teknik, der skal til for at fremstille blade på mange sider og med et større antal fotos, kort og tegninger. Ikke mindre end 538 forskellige illegale blade udkom ialt i landet. De havde et oplag på 24 millioner eksemplarer.

Det var svært at skaffe materia-

ler til trykningen. Papiret var rationeret såvel som mange andre af de nødvendige ting, og store indkøb kunne jo også vække mistanke.

I foråret 1944 havde en af »Frit Danmark«s trykkergrupper besluttet at skaffe sig et helt moderne trykkeri. Det skete ved et veritabelt hold-up hos en nazistisk bogtrykker. Hans maskine blev skilt ad, og en lastbil, som holdt og ventede udenfor, kørte den hurtigst til et værkstedsløkke, hvor det ny trykkeri blev indrettet, idet man gav det ud-

seende af, at der fabrikeredes søm! Fire gange kom tyskerne på sporet af trykkeriet, og hver gang måtte maskineriet skilles fuldstændig ad, før folkene kunne få det bort. Det skete hver gang med Gestapo lige i hælene. Sådan var vilkårene overalt i landet. Stor fantasi og opfindsomhed måtte udvises for at skjule

den illegale virksomhed. Et sted lå sætteriø således i et tandlægeløkke mellem plomber, proteser, kumøer og bor.

Besættelsestiden kan være svær at beskrive. Begivenhederne er mange og komplicerede, og meningerne er delte. Det er vanskeligt med tørre ord at give et indtryk af, hvad der skete dengang. Hvad der for de lidt ældre var hård og forpligtende virkelighed, er kun gråt stof i historiebøgerne for den yngre generation i dag.

For at fortælle om de fem forbandede år, om danskernes måde at føre kamp mod nazisterne på, blev »Museet for Danmarks Frihedskamp« oprettet i 1957. Det ligger ved Esplanaden lige ved den engelske kirke, og det rummer minder om bl.a. sabotagen, den illegale presse, våbenfabrikationen, nedkastnings- og modtagearbejdet, jødehjælpen, Den danske Brigade, danske søfolks arbejde i det fremmede — samt om koncentrationslejrene, schalburgtagen, Frikorps Danmark og lignende eksempler på nazisternes virksomhed.

Det er minder om en ond tid — om livet under trange kår — men det er samtidig eksempler på det, man kalder stordåd. Det er spændende og til tider hårdt kost, men det er altid tankevækkende.

Gå derind en dag!

Hos tandlægen! Det illegale trykkeri i arbejde.

Dette kunne udmærket være en lille epistel om den troskab, vi skylder den danske natur og vor folkekultur. Det ville heller ikke være forkert i samme åndedræt at besyngte dette demokrati og den sociale velfærd, som vore fædre har stridt sig frem til. Der er kort sagt utallige synsvinkler, hvorunder man kan beskue begrebet: Det at være tro mod sit land, — men det får nu alt sammen vente til en anden gang, — al den stund redaktionen har udbedt sig et indlæg om forbindelsen mellem dette at være tro mod sit land og den indsats, der blev ydet af af en række unge under Danmarks frihedskamp. —

Uanset den vurdering fremtiden koldt og klart vil nå frem til, når talen falder på modstandskampens betydning i det store opgør med nazismen, vil den alligevel altid være væsentlig. Hævet op over politiske betragtninger om indsats contra nytte bringer denne tid bud til nutidens ungdom om, hvorledes det enkelte menneske i en konkret situation, hvor det blev stillet overfor en magt, der underkendte de mest elementære rettigheder, valgte at være tro. Tro mod sandhed og ret. Tro mod de idealer vi alle ønsker respekteret.

Medens det i dag ikke koster så

forfærdeligt meget at engagere sig i kamp mod løgn og svig (man får trods alt kun en bøde på 60 kr.), ja, så krævede den indsats, som de unge den gang ydede, det dyreste de ejede, nemlig retten til livet. Minde-lunden bærer vidnesbyrd om alvoren og betydningen af deres valg. Det kan godt være, at der blandt frihedskæmperne var adskillige, der gik med for spændingens og sportens skyld, men glemmes må det ikke, at langt det store flertal sluttede op, fordi de følte, at de måtte være tro — tro mod deres overbevisning om ret og retfærdighed. Som en chauffør udtrykte det, da lektor Berthelsen (lederen af Lyngbygruppen) spurgte ham, om han ville hjælpe med jødetransporterne: »Det er O.K. — jeg kender ikke meget til jøderne; men det strider nu mod min religion og min moral, at man jager mennesker, som om de var rotter.«

Nu da det første årtis begejstring over vor »strålende« indsats (vi må jo ikke glemme, at det, når alt kommer til alt, kun var et fåtal, der virkelig gik med, medens hovedparten af befolkningen foretrak den risikofrie rolle som tilskuere og passive sympatisører) er dampet af, kan vi bøje os i dyb beundring for dem, for den enkelte, der virkelig tro

mod sit land rejste sig og gik til modstand.

I dag kan det synes så forfærdelig let, dette at være tro mod sit land. Vi glemmer, at friheden, der dengang blev vundet, ikke i sig selv rummer nogen garanti om at være stedsevarende. Også vi, du og jeg, kan komme til at stå overfor valget. Ville vi da vælge som de? Kunne vi? Hvis du uden nogen tøven udslynger et ja, er jeg alvorligt bange for, at du ikke har forstået så forfærdelig meget af det hele.

Tøver du derimod — tænker du på mindelunden, og ser du navnene på de utallige, for hvem valget fik skæbnesvangre konsekvenser, samtidig med at du lytter til fuglesangen og fastholder alt det pulserende, det jublende forår, der bryder frem omkring dig, ja så forstår du måske først storheden i den dåd, som de unge den gang øvede og perspektivet i det valg de traf. Det er denne synsvinkel, vi må have for øje, hvis vi med oprigtighed skal kunne slutte vore spejdermøder af, således som det er skik og brug utallige steder rundt i landet med verset:

»Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø om så det gælder,
da er livet er så svært.
døden ikke heller.«

Nr. 13.

Sct. Georgsbudskabet 1962

Kære ulve!

I en flok, jeg kender, er der en bande, som jeg her vil kalde grøn bande.

Det er en sjov bande, for de grønne er ret forskellige. Bandeføreren er rolig og rar, bandeassistenten klog og vittig. Imellem sig har de så 4 ret nyt ulve — en læsehest — en, der helst altid vil slås — en vældig fornuftig — og en, der er meget pjattet.

Det ser slet ikke ud, som om det var særlig nemt at være bandefører i grøn bande. Og dog!

De grønne har nemlig fundet ud af noget, der er meget vigtigt, og det er, at det hele går som smurt, når bare de holder sammen — og enes.

Uden masen og skubben og hårde ord er de grønne parat — hver gang.

Masser af gange har det vist sig, at de har klaret sig fint i flokken. Ikke fordi de grønne er bedre — eller dygtigere — end de andre bander, for det er ikke tilfældet.

I sort bande for eksempel er ulvene længere med stjerneprøverne og har langt flere duelighedstegn. Men her vil alle 6 have noget at skulle have sagt, hver eneste af dem vil bestemme, og det ender ofte med, at de har brugt den meste tid til bare at skændes om noget ligegyldigt.

Hvis I nu prøver at tænke jer om, vil I hurtigt kunne hitte ud af, om det er grøn eller sort, I skal søge navneforandring til.

Men der er mere endnu. Ikke alene grøn bande skal holde sammen, men alle bander i flokken — og i divisionen. I kan også prøve at tænke jer, at alle korpsets 10.000 ulve efterhånden kom i grøn bande.

Hvis vi så tog et landkort og satte en prik for hver eneste grøn bande i det ganske land, ville kortet se ud, som om der groede skov over det hele. Det ville også være rigtigt — en mægtig skov, hvor træerne ikke hed bøg og eg, men havde navne som sammenhold, kammeratskab og enighed.

Hvordan begynder en skov? Med en ganske lille spire.

Denne særlige skovs første spire var en grøn bande i en eller anden ulveflok. Kunne det være jeres flok?

For.

Månedens 30 km-ture
2 ulve fra 1. Assens

KENDER DU JUNGLEN?

Hvert dyr har et nummer og hver tekst et bogstav.

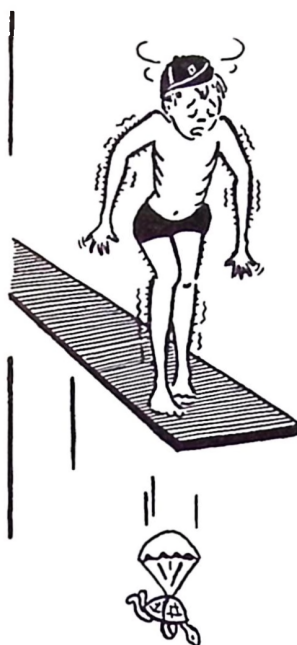
Hvilket nummer og bogstav hører sammen?

Løsning andetsteds i bladet.

DUELIGHEDSTEGN

LILY fortæller og
ESKE tegner

SVØMMER

Enhver ulveunge, der ikke grundet på sygdom ikke må svømme, bør have taget dette mærke. Vi lever i et land, hvor det er nemt for de fleste at komme til stranden. Vi synger om havet og siger, at vi elsker det:

»Dig elsker vi, o hav, og dig vi hører til ...«

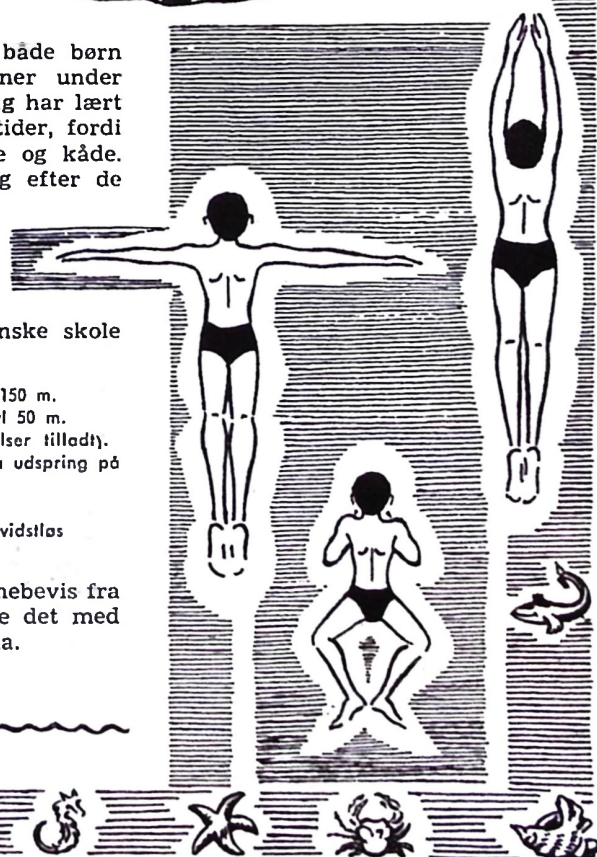

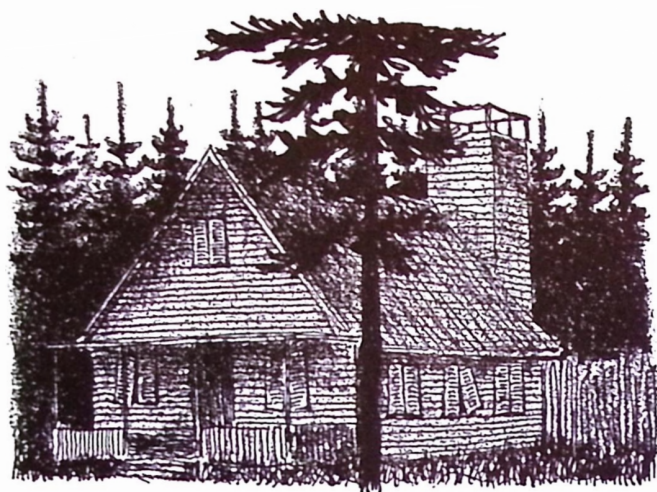
men hvert år er der både børn og voksne, der drukner under badning, fordi de aldrig har lært at svømme og sommetider, fordi de bare var letsindige og kåde. De ville ikke rette sig efter de forskrifter, der blev givet.

For at få svømme-mærket skal man have aflagt den svømmeprøve, som den danske skole har. Man skal kunne:

1. Brystsvømning eller crawl 150 m.
2. Rygsømning eller rygcrawl 50 m.
3. Flydning (små armbevægelser tilladt).
4. Dykning efter genstand fra udspring på hovedet - dybde ca. 2 m.
5. Vandtrædning 1 minut.
6. Bjærgning af forestillet bevidstløs svømmer 15 m.

Hvis du har et svømmebevis fra din skole, kan du tage det med og vise det til din Akela.

HUSET MED MASKERNE

AF ROBERT FISKER

Illustration:
OLE HANSEN

4. KAPITEL

Der var hyggeligt og varmt hos købmand Madsen. Erik fik vasket såret i panden og sat et plaster på, og da de havde spist, blev der tændt for fjernsynet.

Mens de spiste, talte de en hel del om det mystiske lys ude i plantagen omkring det sted, hvor huset med maskerne lå.

— Ja, det kan ikke have nogen forbindelse med det hus, — sagde købmand Madsen og bakkede på sin pibe, — for det har ikke været brugt siden krigen. Ejeren døde nogle år efter krigen, og arvingerne har ikke kunnet sælge det!

— Hvorfor ikke det? — spurgte Ole.

— Jeg ved det ikke. Det er jo ikke ligefrem skønt med de uhyggelige djævlmasker på hjørnerne, og så ligger det jo klemmt fælt inde imellem de høje graner! —

— Og så forlanger de vist en grusom bunke penge for det — indskød fru Madsen og så op fra striketojlet med et smil. — I skal se, det har nok været en af fiskerne, der var på vej ned til stranden!

— Eller måske nogle sommerhus-tuve! — bemærkede Harald og skubbede sin tomme tallerken fra sig.

Netop som fjernsynets Aktuelt var færdigt, ringede telefonen. Harald gik ud og tog den og kom straks efter ind igen.

— Det er Simon Larsen. Han vil tale med Ole!

Ole sprang ud til telefonen og greb røret.

— Hallo — det er Ole. Goddag, onkel Simon, hvornår kommer du og henter os? Eriks kæde sprang, så vi blev forsinket en times tid!

— Hallo, Ole — led onkel Simons stemme i telefonen, — jeg havde troet, I var kommet, inden det blev mørkt. Jeg kan ikke nå at komme ud til jer i aften. Der er noget galt med vognen. Den kan først blive færdig engang i morgen. — Lad mig lige komme til at tale med købmand Larsen!

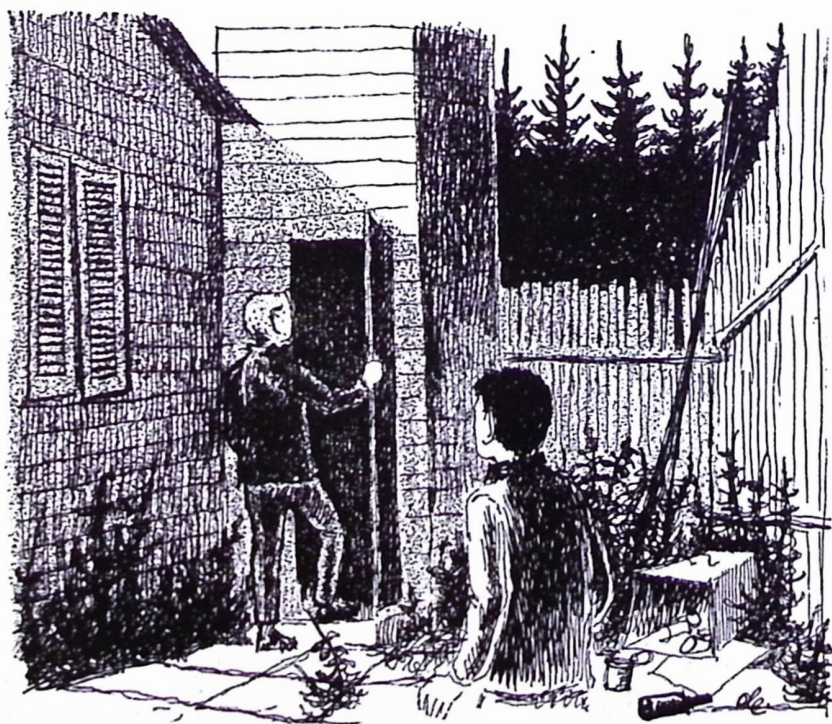
— Ja, så må I blive her i nat, — sagde købmanden, da han lagde røret efter at have talt med onkel Simon. — I kan ligge i gæsteværelset på loftet!

Og så blev der ikke talt mere om det, for fjernsynet havde blændet op for en film, og inden mange minutter var de alle optaget af den.

Næste morgen trak Erik sin cykel hen til Strandbys cykelsmed og fik sat en ny kæde på, og efter at have sagt besked til købmand Madsen kørte de to kammerater ud til plantagen og ned til stranden.

Ved den lange bro lå et par fiskerbåde, hvor nogle mænd baksede med net og kasser, men ellers lå den brede strand øde hen og så trist og forladt ud. Kun den tomme, tilskoddede slikbod ved kanten af plantagen mindede om det liv, der var hernede om sommeren.

Ole og Erik traskede af sted i strandkanten og slog smut eller

smed en stump træ ud i vandet og kastede til måls efter den.

Huset med maskerne lå midt inde i en tæt bevoksning af høje, gamle graner, der tog både lys og luft fra stedet. Der herskede et køligt, fugtigt tussmørke herinde selv ved højlys dag.

Huset var et stort træhus med højt stejlt tag og op ad den ene gavl var bygget et tårn, som ragede op over husets tag. Indgangen til huset var i den ene gavl, hvor nogle medtagne cementtrapper førte op til en forfalden veranda. Midt på pladsen foran verandaen stod plantet en gammel, tyk stolpe af træ og i det øverste af stolpen var udskåret fire grinende ansigter, der nærmest lignede troldefjæser, magen til dem, der var skåret i de bjælker, der ragede ud fra taget i alle fire hjørner af huset.

— Hør du, jeg kan egentlig godt forstå, at der ikke er nogen, som vil købe det hus! — udbød Erik og stirrede på det mørktjærede hus med de skæve skodder, der engang havde været malet grønne, men nu var afskallede og grå og hang i de rustne hængsler.

— Hvis man fældede af de grantræer, kunne her da blive godt, — mente Ole, — kom lad os kikke lidt på gårdspladsen henne bag ved tårnet!

Gennem en åbning i et halvt raftehegn kom de ind på en lille cementbelagt plads bag tårnet. Her lå gamle konserverdåser og de rustne rester af en skarnkasse og meget andet ubestemmeligt affald, som så ud til at have ligget her i umindelige tider.

— Puh ha, her ser ikke ligefrem indbydende ud, — mumlede Erik og så sig om med alle tegn på ubehag.

Ole svarede ikke. Han var gået hen til en dør i tårnet og tog i det rustne håndtag.

Erik skulle lige til at sige til ham, at han godt kunne spare sig sine anstrengelser, da døren gav efter for Oles ryk og gled op med en øredøvende piben og knirken.

Ingen af drengene sagde noget de første øjeblikke. De stod begge og stirrede målløse på det mørke dør-gab foran dem.

(fortsættes næste nr.)

Depotet i Århus

har gennemført en ombygning af lokalerne. Der er blevet 3 gange så stor plads til kunderne, og depotet fremtræder nu som en smuk og tidsvarende forretning.

Kig indenfor, når din vej falder forbi. Du vil føle dig velkommen i de smukke lokaler.

Kunne du tænke dig at få en penneven?

For tiden ligger Postbox 44 inde med en del adresser på udenlandske spejdere samt enkelte troppe (hovedsagelig norske og amerikanske), som kunne tænke sig at komme i kontakt med danske spejdere.

Hvis det var noget for DIG, så send et brev, hvori du opgiver navn, adresse, alder og interesser. Brevet skal sendes til Postbox 44, København K. — Så snart vi har modtaget dit brev, vil du høre nærmere fra os.

Mange af jeres spejderkammerater har haft stor glæde af at få en udenlandsk penneven. Det er jo ikke alene det, at I på en nem måde får lært noget mere af det fremmede sprog, — næh, der er en anden og måske vigtigere ting, I lærer ved at skrive med en jævnaldrende fra et fremmed land, nemlig kendskab til og forståelse af andre nationers levevis og livsindstilling. — Dette kan måske være med til, når I alle bliver voksne, at skabe en fredeligere tilværelse på jorden, netop fordi I fra jeres ungdom har lært om andres indstilling til livet og måske endog lært at respektere den.

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE

Hvis det skulle være gået hen over hovedet på nogle af læserne, minder vi her om, at Magasinets Fotokonkurrence er i gang.

Vi bringer her præmielisten. — Konkurrencens regler kan ses i aprilnummeret.

Spejdere og skovmænd:

Gruppe 1:

1. præmie: Kit kat paksæk.
2. præmie: Slirekniv.

Gruppe 2:

1. præmie: Tropsførerkorttaske.
2. præmie: Slirekniv.

Rovere og førere:

Gruppe 1:

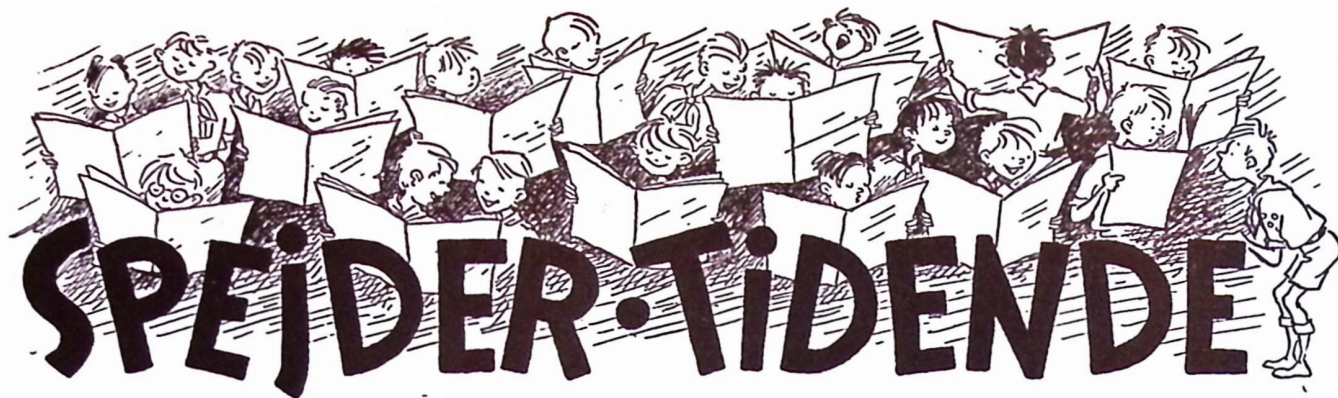
1. præmie: Blitz.
2. præmie: Roverkniv.

Gruppe 2:

1. præmie: Førerkorttaske.
2. præmie: Roverkniv.
3. og 4. præmie i hver gruppe er en rulle film, størrelse efter ønske.

God jagt.

F. M.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Nørrejydske division fyldte 50

Da Nørrejydske division i februar fyldte 50, gjorde man det med mæner, som det sømmer sig for landets største division. Et af højdepunkterne var en reception, hvor man modtog hilsener og gaver fra en mængde venner i ind- og udland. Bl. a. var der en telegrafisk hilsen fra Rold-jamboretternes trofaste præsident, prins Knud, blandt Nørrejydske kaldet Store Ørn, samt fra Amerika og England repræsenteret ved så celebre spejderpersonligheder som Bill Hilcourt (oprindelig dansker, nu amerikansk spejderinstruktør) og John S. Wilson, tidligere Camp Chief på Gilwell Park.

I kontante gaver fik man over 5.000 kroner, så man kom nærmere realiseringen af ønskerne om erhvervelse af en række nye lejrpladser i området mellem Skagen og Randers. — Norske spejdere var også repræsenteret mellem gratulanterne. De medbragte en gonggong, så nu kan man da rigtig give lyd fra sig i Nordjylland. — Divisionens Gilwell-spejdere fejrede begivenheden ved at spidstege en okse i et af Aalborgs anlæg, så det var et rigtigt jubilæum.

Spejderne kom til kort

Forbi den ejendom i Toggerbo, som Djursland division har købt, løber der en vej, som man gerne ville have haft nedlagt. — Det ser imidlertid ikke ud til, at sagen kan gå i orden, og en af årsagerne er, at der er hævde på vejen, som benyttes af egnens kortspillere, når de skal besøge hinanden. Der kan

man altså se, hvad der kan komme ud af at spille kort ...

Richard Løvehjerte

I Kastrup har Richard Løvehjerte trop og flok indviet et nyt flot hus, som alle spejderne selv har været med til at bygge med en del forældreassistance. Grunden har man fået af Tårnby kommune, og foruden huset har man fået plads til en hyggelig lejrplads, og fra et nærliggende motorvejsbyggeri har man erhvervet sig en kæmpemæssig granitblok med skurestriber fra istiden. Den finder nu anvendelse som en pragtfuld »rådsclippe«. Så det var en stolt trop og flok, der holdt indvielse i overværelse af borgmester og stadsingeniør og 200 andre mennesker.

Stort byløb i København

Københavns vestre distrikt afholdt søndag den 6. maj et stort byløb med deltagelse af ca. 300 bander og patruljer, dels fra distriktets egne divisioner, dels med en gæstepatrulje fra hver af hovedstadsområdets øvrige divisioner. Som det vil fremgå, bliver det et meget stort foretagende med ialt ca. 2000 deltagende.

Patrulje-jubilæum

Pionerpatruljen, 1. Brønshøj, har for nylig kunnet fejre sin 25-årige beståen. Det festligholdt man bl. a. ved at udsende et flot nummer af patruljebladet, hvori der fortælles om patruljens liv i det kvarte århundrede. — Er der andre patruljer, som på lignende måde har holdt et rundt jubilæum?

Strandet på den thy'ske kyst

Ud fra mottoet »gør det selv« havde man i år ved 1. og 2. Thisted trop og floks fest i februar valgt at opføre et selvforfattet, lokalpræget stykke, kaldet »Strandingen«. Heri berettes om en flok ulve og spejdere, der strander i en storm på en fremmed og »øde« kyst. Man tror i begyndelsen, at det må være Tyskland, eftersom befolkningen taler tysk, men det viser sig senere, at man er havnet midt iblandt de mange tyske turister i det thy'ske sommerland. Det gav altsammen anledning til en række lokalprægede sketches, der gjorde stor lykke hos det store publikum (ca. 800). — Som festtaler havde man inviteret »Kongen af Rold«, statsskovrider Jens Hvas, der er DC i Nørrejydske division. — Så man havde en helt igennem stor aften.

Til møde med dronningen

Børn fra 52 skoler over hele landet samt 8 repræsentanter for de 4 spejderkorps har af »Red Barnet« været inviteret på en Københavner-tur i anledning af skolernes spe-dalskhedskampagne og Spejderhjæl-pens afslutning. — Man var bl. a. i biografen at se »Gjængehøvdingen«, til rundvisning i Kastrup Lufthavn samt i Zoologisk Have, og sidst men ikke mindst var man til et mø-de på DDS' korpskontor, hvor Dron-ning Ingrid kom til stede og takkede skoleeleverne og spejderne som re-præsentanter for deres mange kam-merater for den indsats, der i sko-lerne og blandt spejderne var ble-vet gjort til fordel for »Red Bar-net«s arbejde for spedalske børn i Indien.

Spejder-jubilæums-frimærke

I februar kunne spejderkorpset på Ceylon fejre sit 50 års jubilæum. I den anledning udgav man oven-stående frimærke, der viser Ceylons spejderemblem i brungult på en blå baggrund. — Ialt er der knapt 20.000 spejdere på Ceylon.

Ulve-konkurrencen

i februarnummeret havde nok man-ge deltagere, men desværre var der af alle disse ulve kun *een eneste* rigtig løsning. Den kom fra bande-fører Niels Ekner, Ørholm flok, der har fået sin præmie (et junglebil-lede) tilsendt. Vi ønsker Niels, hvis ulvenavn er RAMA, hjerteligt til lykke, men er trods alt lidt skuffede over, at han skulle være helt alene om at komme med en rigtig løs-ning. Har ulvene virkelig ikke skar-pe øjne? Eller ved de ikke, hvordan en reglementeret ulveunge skal se ud? Prøv at se i februar-nummeret *een gang* til.

DYE·DAVNE·TIL ·ÆRES·SIDEN

VÆBLERE RIDDERE

Glenterne, Nykøbing F.
Anders B. Jensen
Anders Hoier

1. Haslev
PF Erik Nielsen

1. Risskov
PA Poul Jensen
PA Gerd Sørensen
Jan Sperling
Erik Falk

1. Ballerup
PF Stig Askaa
Peter Frøsløv Petersen

6. Østerbro
Hans Jørgen Petersen
PA Vagn Christensen

3. Sønderbro
PF Mogens Brinck
PA Jørgen Kristensen
Kent Madsen

Bytroppen, Nykøbing F.
PF Jørgen Christensen
Skovfoged
PA Claus Benn
John Rüdiger Hansen

Richard Lavohøjte, Kastrup
PA Kurt Jensen
Lars Crone
PA Niels Henrik Toubro
PF Torben Thorsen

Gram trop
Søren Hegstrup

Kangsvang trop
PF Jørgen Svendlund
Christensen
PF Henrik Møller Nielsen
PF Aage Sauerberg
PA Hans Henrik Paulsen

Rude trop
PF Torben Bille Bruun
PA Torkel Stenløp
PF Michael Kiorboe

2. Østerbro - Ridder Roland
SM Klaus Lundhof
SM Finn Schwartz Christensen
PF Keld Frank Rasmussen

3. Godthåb
PF Bent Nielsson

Højbjerg-Skåde trop
PF Klaus Grand
Jens Pauli
Niels Kjærgaard
Lars Erik Mortensen

3. Sønderbro
SM Preben Roulth

6. Østerbro
PF Bjørn Buchardt-Larsen
PA Flemming Harboe
PA Poul Wöhliche

Glenterne, Nykøbing F.
Ib Rasmussen

1. KL. SPEJDERE

3. Sønderbro
SM Preben Roulth

6. Østerbro
Hans Jørgen Petersen
PF Bjørn Buschardt-Larsen
PA Flemming Harboe
PA Poul Wöhliche

2. Ørdrup
SM Bent Wonsild

Oberst Læssøe, Kolding
Birger Schneider

Mikkel Skov, Dragør
PF Palle Segner

1. Haslev
PF Erik Nielsen
PF Henrik Sørensen
PF Flemming Liediche

1. Fredericia
PF Jan Kielmann Petersen
PF Niels Ole Leth Olesen
PF Knud Rasmussen
Ib Kongerskov

Glenterne, Nykøbing F.
Ib Rasmussen
Anders Hoier

Højbjerg-Skåde trop
Kaj Lerche Petersen

VANDRINGER

100 km

Gram trop
PF Tore Blåbjerg
PF Jens Laursen
PF Svend Aage Lorentzen
PF Ole Madsen
PF Kristian Nielsen
PA Leif Andersen
PF Søren Hegstrup
Hans Peter Tranberg
Benny Rosenblad
Harvig Nielsen

Sct. Jacob, Østerbro
PF Nils O. Andersen
PF Mikael Meyer
PA Stig B. Olsson
Jørgen Friis-Nielsen
Henning Heerup Sørensen
Mogens Gert Larsen
Axel Holger Jensen
Erik Frederiksen

Bytroppen, Nykøbing F.
Jørgen Christensen
Skovfoged

1. Fredericia
PF Leif Phadenphant
PA Jørn Andersen

3. Godthåb
PF Bent Nielsson
PF Aksel Bording
PA John Nielsen
Jørgen Torsleff
Søren Anker Møller

90 km

3. Godthåb
PF Bent Nielsson
Uffe Mortensen

75 km

Sct. Jacob, Østerbro
PF Jørgen Vagnkjær
Svend Barrit Nielsen

60 km

4. Sundby
SM Torben Nielsen

Aalborghus trop
PA Peter Larsen
Peter Sten Haugan
Preben B. Frandsen

1. Fredericia
PF Leif Phadenphant
PA Henning Jensen
PA Jørn Andersen

Oberst Læssøe, Kolding
Peder Sejrup
Frank Reimer Jensen

Bytroppen, Nykøbing F.
John Erik Petersen

Gram trop
Benny Rosenblad
Erik Michaelsen
Svend Norgaard
Frede Boisen

Højbjerg-Skåde trop
Arne Mygind

3. Godthåb
Tony Jessen

JULIBOR

6. Østerbro
SM Ole Bastue Jacobsen
SM Flemming Bo Hansen

De hvide huer

Vi skal minde om, at for sospej-derne er det nu efter den 23. april tid at anlægge det hvide huebetræk. Så sandelig er det ved at blive som-mer. Forresten sospejdere: I skal vel med i sospejderjubilæjren ved Venø 22.—27. juli?

Løsning på Jungleopgaven i dete nummer

Bogstav A	— nummer	5
B		3
C		1
D		6
E		4
F		2

Kit-Kat udstyr

har 3 års garanti

KIT-KAT ransel
af svært armé-
webbing med uni-
versal meis 79,50

KIT-KAT PAKSÆK

med mange anvendelsesmulig-
heder 30,85

KIT-KAT CYKELTASKER

fantastisk stærke – fylder kun lidt,
når de er tomme. Pr. par 32,50

KIT-KAT SKULDERTASKE

med indvendig lomme
uden korthylster 15,50
med korthylster 18,85

KIT-KAT poncho
mørk khaki PVC
(1,8 kg) 68,00

Nyhed! nylon
(0,5 kg) 98,00

Junior poncho
PVC 49,50

Kit-Kat regnslag PVC på lærred 45,50

Kit-Kat regntøj ventes på lager i maj

Den meget omtalte OMS er udsat ind-
til videre, og de priser, som står i det
katalog, du fik i sidste måned, gælder
altså foreløbig.

Spejdernes Magasin
Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdersport
Red.: Lektor Svend Ronvig
Kongebrovej 28, Søro

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666
Begge blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

MR INGENIØR A. THOSTRUP
BIRKEVENGET 16
BAGSVÆRD

84 11 15

FÅ DIT LEJRUDSTYR I ORDEN NU!

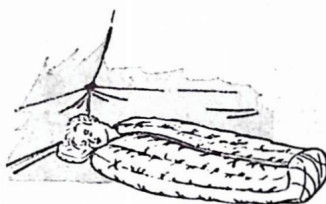
ST. BEDEDAGSLEJR – PINSELEJR – SOMMERLEJR

følger i år hurtigt efter hinanden – så kom i god tid.

KØB KVALITET – KØB I DEPOTET

SPEJDER - RANSEL

Den nye store model m. lomme 58,50
Alm. model med lomme 52,50
Rover-ransel med 3 lommer 69,75

SOVEPOSER

er vort speciale – vi fører kun kvalitets-
varer.

Krøluld - LAMA stout 39,85 – 44,50
Krøluld m. cambricetræk 68,00
LAMA-springcloud (acetate) 84,00
ISOTHERMYL m. hætte 98,00

TERYLENE – vejer og fylder minimalt

LAMA-DYNELLA med siliconebehandlet betræk (1500 gram) 138,00
LAMA-DYNELLA med nylonbetræk (1300 gram) 148,00
Lagenposer, ubl. stout eller ternet bomuld 10,85 – 12,85

SPEJDERSKOEN – godkendt af korpsset – er
det bedste fodtøj til lejre og ture.

Drengestørrelser 34-39 57,00 – 67,00
Voksenstørrelser 40-44 70,00 – 78,00

VANDRESKO

Drengestørrelser 34-40 48,85 – 52,85
Voksenstørrelser 41-46 56,85

SPISEGREJER

Mepal tallerkener
m. spejderlilje 3,25
Kraftigt krus
m. lilje 3,00
Lettere kop
m. lilje 1,50
Billige plastic sæt 2,85

SPISEBESTIK

3,00 – 5,25 – 7,50

LYGTER

Den bedste lygte til
lejren er
»Hellesens spotlight«
stavl. m. 3 elem. 14,00
m. 2 elem. 11,50
mindre m. 2 elem. 8,85

»PUDSE-PETER«

Kit-Kat hylster med
3 børster 5,50
Spejdersæbe .. 0,85
Sæbehylster 0,95
Tandbørstehylster 0,85
- m. rum t. tandp. 1,75
Khaki frotté-
håndklæde .. 4,95

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:
Fredriksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:
Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger